

Ο ΜΕΓΔΟΒΑΣ

◆ ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΝΕΟΧΩΡΙΤΩΝ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ ◆

Διευθυντής - Συντάκτης: 'Ηλίας Γ. Κρομμύδας
Τεχνικός συνεργάτης: Β. Δ. 'Αμβροσίου

Γραφεία: Πανεπιστημίου 42 γραφ. 810
Τηλ.: 3631.803

Ιανουάριος 1983
Έτος Ι Αριθ. φύλ. 12

ΕΠΙΚΑΙΡΑ

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΧΡΟΝΟΣ ΤΟΥ "ΜΕΓΔΟΒΑ,,

Με το φύλλο τούτο ο «ΜΕΓ ΔΟΒΑΣ» κλείνει τον πρώτο χρόνο ζωής του και γιορτάζει τα γενέθλιά του. Σβήνει έτσι το πρώτο κερί της ζωής του και περνά με χαρά στο δεύτερο χρόνο. Στο ξεκίνημά του αυτό μας είπαν ότι τα πήγε καλά. Θα πείτε γνώμες, αλλά όταν οι γνώμες αυτές προέρχονται από εκείνους για τους οποίους εκδόθηκε, αποτελούν επιβράβευση των προσπαθειών μας, αλλά και δικαίωση των κόπων μας.

Την ώρα αυτή, έρχονται στη μνήμη μας, πολύ έντονα, οι αντιδράσεις όλων εκείνων που πήραν στα χέρια τους το πρώτο φύλλο του και που ενώ το κρατούσαν δεν το πίστευαν, και με διάφορους τρόπους εκδήλωναν τον ενθουσιασμό τους. Κι αλήθεια, τι χαρά ήταν εκείνη και τι περηφάνεια για τον καθένα

χωριστά, αλλά ιδιαίτερα για το χωριό μας!

Κι είχαν δίκιο νομίζουμε να χαρούν και να περηφανευτούν ακόμα, γιατί η εφημερίδουλα μας αυτή ήταν κάτι το πρωτόφαντο για το αγαπημένο μας χωριό και πέρα από κάθε αισιόδοξη πρόβλεψη, αφού όλοι εμείς που το αποφασίσαμε ήμασταν ξένοι προς αυτά τα πράγματα.

Ποια τα δημοσιογραφικά μας φόντα και ποια η οικονομική μας αντοχή; Απ' αυτά τίποτα! Υπήρχε όμως μέσα μας μια ακράτητη θέληση που εκπορευόταν από την ανάγκη να υπάρξει ένας συνδετικός κρίκος μεταξύ των διασκορπισμένων μέσα και έξω από τη χώρα μας συγχωριανών μας και μια πλατιά, όσο θα μας ήταν δυνατό, ενημέρωσή τους γύρω από ότι έχει σχέση με τη ζωή
Συνέχεια στη σελ. 3

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟ ΧΩΡΙΟ

ΤΑ ΡΟΓΚΑΤΣΑΡΙΑ

Όπως κάθε χρόνο, έτσι και φέτος, διατηρήθηκε το πατροπαράδοτο έθιμο «Ρογκατσαρία». Από μέρες νωρίτερα είχαν αρχίσει οι προετοιμασίες ώστε η όλη εκδήλωση να πάρει τον πιο πανηγυρικό χαρακτήρα. Ετοιμάστηκαν στολές, συγκροτήθηκαν οι σχετικές ομάδες «μπουλούκια» που θα περιέρχονταν, όπως πάντα, το χωριό τραγουδώντας τα γνωστά επικά τραγούδια. Έτσι, ανήμερα του Σταυρού, από πολύ πρωί το χωριό αντιβούιζε από τα τραγούδια των ρογκατσαριών. Το χωριό ζωντάνεψε και πήρε ένα άλλο χρώμα γιορταστικό. Δεν έλειψε βέβαια και το «ζι αφέτι» παρά τη διαφορά απόψεων για την πραγματοποίησή του. Αποκορύφωμα όλης αυτής της εκδήλωσης υπήρξε η παρουσία των μεταμφιεσμένων την μέρα του

Αϊ - Γιαννιού στο προαύλιο της Παναγίας, όπου εντυπωσίασαν οι διάφορες παραστάσεις σκηνών γάμου κλπ. για ν' ακολουθήσει χορός μέσα σε μια ατμόσφαιρα κεφιού ακράτητου. Η όλη εκδήλωση μαγνητοσκοπήθηκε σε βιντεοκασέτα η οποία με πρωτοβουλία της ΕΚΝΝ προβλήθηκε στα περισσότερα κεντρικά μαγαζιά, που ήταν γεμάτα κόσμο. Αξίζουν θερμά συγχαρητήρια σε όλους όσοι συνέβαλαν στην επιτυχία της εκδήλωσης αυτής, μικρούς και μεγάλους και ιδιαίτερα στην ΕΚΝΝ, γιατί με τη συμμετοχή τους βοήθησαν ώστε το πατροπαράδοτο αυτό έθιμο να διατηρηθεί και να παρουσιαστεί κατά τρόπο εντυπωσιακότερο από κάθε άλλη χρονιά. Και του χρόνου λοιπόν.

«Συντοπίτης»

Συνέχεια από το προηγούμενο

Στις αρχές του αιώνα μας και ακριβώς το 1901 εκδόθηκε στην Καρδίτσα από τον Α. Γ. Σαμαρόπουλο —εκδότη και διευθυντή της εφημερίδας «Θεσσαλιώτις»— ο «οδηγός του Νομού Καρδίτσας». Ο Σαμαρόπουλος γράφοντας για το Μοναστήρι της Πέτρας λέγει και τα εξής: «Ο ναός της μονής Πέτρας έχει σχήμα σταυρού και είναι όλος αγιογραφημένος. Το τέμπλον, ο εν τω μέσω ηρτημένος χορός και τέσσερα εικονοστάσια είναι ειργασμένα θαυμασίως επί καρού ξύλου και θαρέως επικεχρυσμένα. Αι δεσποτικά εικόνες και η επί του βράχου φανερωθείσα εικών της Θεοτόκου (εξ ου και η ονομασία της μονής «Πέτρα»), είναι εξαισίας τέχνης. Ως κτίτωρ της Μονής, λέγεται Παναγιώτης τις Κουσκουλάς εκ Νεοχωρίου καταγόμενος, όστις και μνημονεύεται

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

ΟΙ ΚΟΥΣΚΟΥΛΑΔΕΣ

Του κ. Στέφανου Μήτσιου

μετά του πατρός αυτού Δημητρίου υπό των ιερέων εν τη προσκομιδή. Ούτος είναι εξωγραφισμένος με στολήν μεσαιωνικού ιππότου φέρων επί της κεφαλής αυτού πύλον μετά πτερών και κρατών εν ταις χερσί την Μογήν. Ατυχώς ουδέν περί την εικόνα αυτού εσημειώθη ίνα γνωρίζομεν πότε ο Κουσκουλάς ούτος ανήγειρε την εν λόγω Μογήν».

Πραγματικά το γεγονός ότι δεν υπάρχει επιγραφή με το όνομα του Κουσκουλά μπερδεύει λίγο τα πράγματα. Είμαστε, λοιπόν, υποχρεωμένοι να ακολουθήσουμε την παράδοση που λέει ότι ο Παναγιώτης Κουσκουλάς

κατέβαλε τα έξοδα για το χτίσιμο ή την αγιογράφηση του μοναστηριού, γι' αυτό άλλωστε και οι ιερείς του μοναστηριού τον μνημόνευαν καθημερινά στις προσυχές τους. Ο καθηγητής Αναστάσιος Ορλάνδος που είχε επισκεφθεί την Κορώνα, την Πέτρα και την εκκλησία της Ζωοδόχου Πηγής του Μεσσηνικού, γράφει σχετικά με το τελευταίο αυτό μνημείο:

«Ο κτίτωρ βραχύλαιμος γέρον, μετά λευκής γενειάδος, εικονίζεται εστραμμένος προς τον θεατήν κατά τα τρία τέταρτα. Είναι ενδεδυμένος απέριττον, μακρόν, σκοτεινόχρωμον τζουμπέν...» Εάν όπως λέει ο Ορλάν-

δος, ο νέος κτίτωρ —δηλαδή αυτός που κατέβαλε τα έξοδα για την αγιογράφηση του ναού— είναι ο Παναγιώτης Μορφέσης εκ του Μέγα Νεοχωρίου, τότε δεν αποκλείεται να πλήρωσε τη δαπάνη για την ανέγερση του Ναού, καθώς και του Μοναστηριού της Πέτρας, ο Παναγιώτης Κουσκουλάς. Η αγιογράφηση έγινε το 1647 και με βάση αυτή τη χρονολογία μπορούμε να πούμε ότι η παράδοση δεν κάνει λάθος, γιατί μερικά χρόνια πριν πρέπει ο Κουσκουλάς να αναζήτησε στο μοναστήρι του Ντούσιου την κάρα του Αγίου Σεραφείμ. Πότε ακριβώς δεν ξέρουμε.

Η οικογένεια Κουσκουλά —όπως άλλωστε όλοι την εποχή εκείνη— ήταν ευσεβής. Αυτό δεν το αποδείχνει μόνο το ότι δαπάνησε τεράστια ποσά χρημάτων σε εκκλησίες μοναστήρια. Το
Συνέχεια στη σελ. 2

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Έδωσαν αμοιβαία υπόσχεση γάμου οι παρακάτω:

Ο Δημήτριος Βασιλείου Παπαντώνης και η Γεωργία Αναστασίου Κατσιγιάννη.

Η Γεωργία Μπεστέμπελη κόρη της Μαίρης Κων. Κρομμύδα και ο Μάριος Περίδης.

Τους συγχαίρουμε και τους ευχόμαστε καλά στέφανα.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Πέθαναν και ενταφιάστηκαν

στο χωριό με θλίψη και πόνο οι παρακάτω:

Η Κων)ιά Χρήστου Καραντώνη.

Η Κυρία Κων. Κελεπούρη.

Η Ουρανία Ευαγ. Κατσιγιάννη.

Η Αγόρω Ιωάν. Αγραγιάννη που ενταφιάστηκε στην Καρδίτσα.

Ο Απόστολος Κων. Σακελλαρίου.

Η Νίκη σύζυγος Γεωργίου Τσιαπόκη.

Τους οικειούς τους συλλυπούμαστε θερμά.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

ΝΙΚΗ Γ. ΤΣΙΑΚΟΠΗ

Αξέχαστη Νίκη. Έφυγες για το αιώνιο ταξίδι σου αφήνοντας πίσω σου τον πόνο και το παραγκιό, στον άντρα σου, στα παιδιά σου, στ' αδέρφια σου και στ' όλους εμάς. Σε κλαίει απαρηγήρητα οι δικοί σου και όλοι εμείς οι γνωστοί και φίλοι. Σ' αναζητούν τ' ανήλικα παιδιά σου, μα συ δεν φαίνεσαι. Ο πόνος για τον πρόωρο θάνατό σου είναι αβάσταχτος. Δεν πρόλαβες να καμαρώσεις τα μικρά παιδιά σου, που τ' άφησες σε μια ηλικία που

τόση σου είχαν ανάγκη, γιατί η ζηλόφθογη μοίρα σου έσθθη τα όνειρα της ζωής και ο πικρός χάρος σ' άρπαξε για πάντα. Και μήσου ήσυχα τον αιώνιο υπνο σου. Εμείς όλοι προσευχόμαστε στο Θεό να σταλάξει θάλασμο παρηγοριάς στις πονεμένες καρδιές των δικών σου και το χώμα που σε σκεπάζει να είναι ελαφρό.

Αιώνια σου η μνήμη.

H.K.

ΟΙ ΚΟΥΣΚΟΥΛΑΔΕΣ

Συνέχεια από σελ. 1

1674 ήταν αρχιεπίσκοπος Φαναρίου και Νεοχωρίου ο Ιωσήφ Κουσκουλάς, φίλος του Ευγένιου του Αιτωλού. Ήταν και αυτός γόνος της οικογένειας Κουσκουλά.

Και έχουμε, όπως είναι γνωστό στο χωριό μας το άγιο Ποτήριο του ναού του Αγίου Νικολάου που φέρει τη χρονολογία

1680 και την επιγραφή: «Μνήσθητί μου Κύριε της δούλης σου Χρυσάνθης Δημήτριάνας Κουσκουλά». Η Χρυσάνθη Κουσκουλά σύζυγος του Δημητρίου ίσως να ήταν νύφη του Παναγιώτη Κουσκουλά.

Από το τέλος όμως του 17ου αιώνα ατ ίχνη της οικογένειας Κουσκουλά χάνονται. Κανείς δεν ξέρει αν είχε άλλους απογόνους και τι απέγιναν.

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

“ΖΕΜΠΡΑ,,

ΘΩΜΑ ΙΩΑΝ. ΝΙΚΟΥ

ΟΔΟΣ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ — ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

ΕΝΑΝΤΙ ΝΕΟΥ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ

Τηλ. 29290

ΚΑΦΕ — ΟΥΖΕΡΙ

«Ο ΤΖΑΝΑΜΠΕΤΗΣ»

ΣΩΚΡΑΤΗ ΧΡ. ΚΡΟΜΜΥΔΑ

ΟΔΟΣ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ 45 — ΚΑΡΔΙΤΣΑ

Τηλέφ. 29.298

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΠΟΥ ΛΑΒΑΜΕ

Οι ξενιτεμένοι συγχωριανοί μας Φώτης Νεντής και Γεωργ. Κουκουμτζής, μαζί με τις χρηματικές επιταγές που μας έστειλαν, και που αναφέρονται σε άλλη στήλη του «Μ», μας έστειλαν και τις παρακάτω σύντομες αλλά πολύ εκφραστικές επιστολές, που δείχνουν το ενδιαφέρον τους με το οποίο παρακολουθούν κάθε δραστηριότητά μας για το κελό του χωριού μας. Τους ευχαριστούμε πολύ.

Αγαπητοί μου φίλοι,
Κατ' αρχήν θέλω να σας ευχαριστήσω όλους για τις μεγάλες προσπάθειες που κάνετε για την αξιοποίηση του τόπου μας (το Νεοχώρι) και το ενδιαφέρον που δείχνετε για μας τους ξενιτεμένους. Λαβαίνοντας την εφημερίδα μας «ΜΕΓΔΟΒΑΣ» μαθαίνουμε τα νέα του χωριού μας και τόσα πολλά και ενδιαφέροντα για την εν γένει κίνησή της. Ευχόμαι πάντα, με τον ίδιο ζήλο, να εργάζεστε για κάθε καλό σκοπό. Δε μπορείτε να φανταστείτε με πόση λαχτάρα και α-

γωνία περιμένουμε το «ΜΕΓΔΟΒΑΣ» για να μάθουμε κάτι το νέο. Σας στέλνω 5.000 δραχμές σαν ενίσχυση στο έργο σας. Εκείνο που ζητάμε είναι η εφημερίδα μας.

Με φιλικούς χαιρετισμούς

Φώτιος Νεντής

Αγαπητοί μου φίλοι

Σας συγχαίρω για τις προσπάθειες που κάνετε για το καλό του χωριού μας και ιδιαίτερα για την έκδοση του «ΜΕΓΔΟΒΑΣ». Παίρνοντας κάθε μήνα την εφημερίδα μας και διαβάζοντας τα νέα της αισθάνομαι ότι βρίσκομαι κοντά σας. Θέλοντας να συμβάλω στις μεγάλες προσπάθειές σας, σας στέλνω 40 δολάρια. Σας ευχαριστώ που μου στέλνετε το «ΜΕΓΔΟΒΑΣ».

Τελειώνω με θερμές ευχές για τον καινούργιο χρόνο.

Φιλικά

Γεώργιος Κουκουμτζής

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΚΑΙ ΕΙΣΦΟΡΕΣ ΠΟΥ ΛΑΒΑΜΕ

Μας έστειλαν διάφορες συνδρομές και εισφορές οι παρακάτω, τους οποίους και ευχαριστούμε θερμά. Περιμένουμε να τους μιμηθούν και άλλοι.

ΓΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΚΑΙ «Μ» ΓΙΑ ΤΟ 1982

Αγραγιάννης Άγγελ. Αν.	400	Δρχ.
Κουκουμτζής Γεώργ. (Αμερική)	40	3.318
ΓΙΑ ΤΟ 1983		

Νεντής Φώτ. Ευαγ. (Αμερική)	5.000
Μαντζιαφός Δημ. Γεωργ. (Λάρισα)	1.000
Θεολόγης Δημ. Χρυσ. (Βόλος)	500
Μπαλούχας Κλεομένης (Καστανιά)	500
Νεντής Αρ. Φωτ.	1.000
Μαντζιαφός Δημ. Λαζ.	1.000
Μαντζιαφός Φώτ. Λάμπ.	1.000
Αργύρης Θωμάς Πέτρ.	1.000
Γώγουλος Χρήστος Νικ.	1.000
Εκκλησιαστική Έπιτροπή Νεοχωρίου	500
Μητσογιάννης Ευαγ. Αρ. (Λαμία)	1.500
Αγραγιάννη Κων)να Αν.	400
Αγραγιάννης Άγγ. Αν.	400
Αμβροσίου Βασ. Δημ.	1.000
Μητσογιάννης Ιωάν. Παγ.	500

ΓΙΑ ΤΟ ΚΑΜΠΑΝΑΡΙΟ ΤΟΥ Α'Γ' - ΓΙΩΡΓΗ

Αμβροσίου Βασ. Δημ.	2.000
Σακκλαρείου Κων. Γεωργ.	

(Αλεξανδρούπολη) 1.000
Παρακαλούμε θερμά όλους, όσοι μας στέλνουν χρήματα, να τα στέλνουν στο όνομα του ταμεία του Συλλόγου μας, Ηλία Αντωνίου Κρομμύδα, Ρεμούνδου 5 - 7 τ.τ. 22 - Αθήνα, γιατί αλλιώς είναι πολύ δύσκολη η είσπραξή τους.

Επίσης να μας γνωρίζετε το σκοπό για τον οποίο τα στέλνετε, δηλ. συνδρομή προς το Σύλλογο, το Μέγδοβα ή άλλου είδους εισφορά.

«ΜΕΓΔΟΒΑΣ» ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΝΕΟΧΩΡΙΤΩΝ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ

Διευθυντής — Συντάκτης
ΗΛΙΑΣ Γ. ΚΡΟΜΜΥΔΑΣ
25ης Μαρτίου 12 — Χολαργός
Τηλ. 65.13.519

Τεχνικός συνεργάτης
ΒΑΣ. Λ. ΑΜΒΡΟΣΙΟΥ
Παλ. Καβάλας 18
Περιστέρι

Τυπογραφείο: Κωλέττη 7
Αθήνα — Τηλ. 36.21.074

ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Ίδιώτες 400
Σύλλογοι - Έπαγγελματίες 500
Χειρόγραφα δημοσιεύσιμα ή μη δέν επιστρέφονται. Πρέπει να στέλνονται στο Διευθυντή του «Μ»

ΑΠΟ ΤΗ ΛΑΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ

Οι Μποσκλαβίτες

ΤΟΥ κ. ΣΕΡΑΦΕΙΜ ΤΣΙΤΣΑ
ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗ ΔΑΣΩΝ

Ήμουνα έντεκα χρονών —μολογάει ο φίλος μου ο Σπύρος— όταν γύριζα το χειμώνα εκείνο, παραμονές Χριστούγεννα, από το Σχολαρχείο του Φουρνά στο φτωχό χωριό μου. Παρέα με άλλα δύο σχολιταρούδια του ίδιου χωριού. Η χαρούμενη προσμονή των μεγάλων γιορτών, των δωδεκαήμερων, έβαζε φτερά στα πόδια μας. Ξαν κατσίκια ροβολούσαμε στις γιδοστράτες, ανάμεσα από σάρες, από λογγάρια και θράχια...

Στο χωριό μας περίμενε η παρέα των μικρών συνομήλικων φίλων μας, γιά να φτιάσωμε τα ρετινοκέρια, τους εγχώριους δηλαδή πυρσούς, με τους οποίους θα εκστρατεύαμε στους μαχαλάδες του χωριού γιά τα νυχτερινά Χριστουγεννιάτικα κάλαντα.

Το ξεκίνημα γι' αυτά γινόντανε τα μεσάνυχτα, ξημερώνοντας παραμονή της Μεγάλης Γιορτής, ύστερα από το πρώτο λάλημα του κόκορα, που προγκάει τα καλλικατζούρια από τα σπίτια του χωριού και τα ξαποστέλλει γιά τις κουφάλες των πλατανιών στα ρέματα, στις σπηλιές των βράχων, στους ερειπωμένους νερόμυλους, τα μαντάνια και τις δριστέλλες...

Οι παρέες των παιδιών, από 4 - 6 παιδιά έβαζαν συνεριά ποιά θα ξεκινούσε νωρίτερα. Μιά χρονιά μάλιστα κάποια παρέα απ' τη χαρά της και τη βιασύνη της δεν κοιμήθηκε καθόλου. Αγρύπνησε

από βραδís έχοντας μαζί της στη χειμωνιάτικη κάμαρα του τον ...κόκορα. Γιά να τον ακούσει πρώτη. Ο κόκορας «ωρολόγι δεν έχει τας ώρας μετρεί...», όταν βρίσκεται στο κοτέτσι. Δεσμώτης τώρα στην κάμαρη δεν είχε όρεξη γιά λαλήματα. Η ώρα περνούσε και ο κόκορας εξακολουθούσε να στέκει σιωπηλός. Η παρέα έχασε τότε την υπομονή της και τούδωσε μιά τόσο γερή κλωτσιά, που ανάγκασε τον φουκαρά να σκούξει από τον πόνο. Γκασαακ!

Αυτό θεωρήθηκε γιά πρώτο λάλημα κι οι μικροί καλλικατζαροι ξεχύθηκαν τρεχάτοι στο χωριό γιά ν' αναγγείλουν γρήγορα ότι: Χριστός γεννάταν σήμερα εν Βηθλεέμ τη πόλει...

Οι χωρικοί ήταν συνειδησμένοι απ' αυτά τα ξενύχτια και πρόθυμα σηκώνονταν όλη τη νύχτα γιά να μας φιλοδώρησουν λίγα καρύδια, σούκα, χαρούπια κι οι πιό απλοχέρηδες δίλεπτα ή πεντάρες. Βρισκόντανε όμως κάποτε μερικοί υπναράδες που δεν εννοούσανε να σηκωθούν. Τελείωνε το τραγούδι, συνέχιζαν οι φωνάρες:

Μπάρμπαα! Θειά, θειάά!
Αλλά ούτε ο μπάρμπα, ούτε η θειά απολογιότανε. Τότε οι μικροί καλαντάρηδες εφήρμοζαν αντίποινα.

Άντε παιδιά να τους ξετραγ'δήσουμε... «Ξετραγού-

Συνέχεια στη σελ. 4

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ

Όσοι θέλουν να αποκτήσουν εκλογικό βιβλιάριο, πρέπει να υποβάλουν τα απαραίτητα δικαιολογητικά στο γραφείο της Κοινότητας το γρηγορότερο. Η σχετική προθεσμία λήγει στις 31.3.83. Δικαίωμα εκδόσεως εκλογικού βιβλιαρίου έχουν φέτος και αυτοί που γεννήθηκαν το 1965.

ΚΩΝ)ΝΟΣ ΑΒΡΑΜΠΟΣ - ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΠΛΟΥΚΑΣ

Συνεργείο επιβατικών Αυτοκινήτων παντός τύπου
Αποκλειστικότητας Σέρβις HYDAV, DACIA
ΚΑΡΔΙΤΣΑ Οδός Λαρίσης 107 (έναντι γηπέδου)
τηλ. 25479

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΧΡΟΝΟΣ ΤΟΥ "ΜΕΓΔΟΒΑ,,

Συνέχεια από σελ. 1

του χωριού και την προσπάθεια που καταβάλλεται, από κάθε μεριά, γιά τη βελτίωση της ποιότητας ζωής των κατοίκων του, αλλά και γιά μια προώθηση στην ιδέα της πνευματικής, κοινωνικής κι εκπολιτιστικής ανάπτυξης του χωριού.

Για ν' αποκτήσει το χωριό μας μια δυνατή φωνή πάνω στα χρόνια και τα καθημερινά του προβλήματα, με απώτερο στόχο τον προβληματισμό όλων μας γύρω απ' αυτά, γιά να μπορέσουν έτσι, με κοινή προσπάθεια και συμμετοχή όλων μας, απλών ανθρώπων, Κοινοτικών και Κρατικών φορέων, να βρουν τη λύση τους.

Η θέληση λοιπόν αυτή μας έδωσε την τόλμη, η τόλμη τη χαρά και τον ενθουσιασμό στους συγχωριανούς μας και όλα μαζί ύστερα τα απαραίτητα φόντα στη δύσκολη γιά μας προσπάθεια.

Και να, που φτάσαμε στο τέλος του πρώτου χρόνου της έκδοσης του «Μ», ύστερα από πολλές αληθινά δυσχέρειες, και με αρκετή εμπειρία πια περνάμε στο δεύτερο χρόνο της με χαρά και αισιοδοξία.

Του ευχόμαστε να τα χιλιάσει και να συνεχίζει το δρόμο του με επιτυχία γιά να φτάσει να γίνει σεβάσιμος με τίτλους και περγαμηνές!!

Και θα γίνει τούτο πραγματικότητα όταν όλοι μας τον αγκαλιάσουμε πιό ζεστά, όταν φροντίσουμε να μην λείπει κάθε μήνα από κανένα Νεοχωρίτη, όταν όλοι εκείνοι που μπορούν, και που δεν είναι λίγιοι, φιλοδοξήσουν να γίνουν συνεργάτες του και όχι μόνο συνδρομητές του, εκφράζοντας μέσα από τις σελίδες του, τους προβληματισμούς τους γύρω από οποιαδήποτε θέματα που αφορούν το χωριό μας, συμβάλλοντας έτσι ουσιαστικά στη βελτίωση του «Μ» αλλά και στην προβολή, προώθηση και επίλυσή τους. Γιάτί είναι κοινό μυστικό και διάφανη αλήθεια ότι, μόνο με συλλογική προσπάθεια θα μπορέσουμε να πετύχουμε τους κοινούς στόχους μας, γιά το καλό

του χωριού μας, της ρίζας μας απ' την οποία δεν πρέπει ν' αποκοπούμε, εφόσον θα ζούμε. Καλούμε λοιπόν όλους, καθένα με τον τρόπο του, να μας στέλνουν γραπτά τους προβληματισμούς τους ώστε ο «Μ» να είναι η αντιπροσωπευτική φωνή όλων μας και όχι μόνο των λίγων που επωμίσθηκαν το δύσκολο έργο της έκδοσής του. Θα ήταν τη στιγμή αυτή μεγάλη και ασυγχώρητη παράλειψη αν δεν εκφράζαμε την ευγνωμοσύνη μας προς όλους σας, γιά τη ζεστασιά με την οποία αγκαλιάσατε το «Μ» στα πρώτα του βήματα και ιδιαίτερα τους στενούς του συνεργάτες που συνέβαλαν ουσιαστικά με τα γραπτά τους κείμενα στην έκδοσή του, και τους καλούμε να συνεχίσουν με αυξημένο ενδιαφέρον, καλώντας όλους σας να τους μιμηθείτε. Εμείς τολμήσαμε, εσείς βοηθήστε μας.

«Μ»

Η ΣΤΗΛΗ ΤΗΣ Ε.Κ.Ν.Ν.

Η εκπολιτιστική κίνηση νέων Νεοχωρίου (ΕΚΝΝ) συγχαίρει θερμά τα μέλη της Δημήτριο Βασ. Παπαντώνη και Γεωργία Αναστ. Κατσιγιάννη, που έδωσαν αμοιβαία υπόσχεση γάμου και τα εύχεται καλά στέφανα.

— Καλεί όλα τα μέλη της ΕΚΝΝ να στείλουν τις διευθύνσεις τους, στο Δ. Συμβούλιο γιά να μπορεί να τα ενημερώνει γιά τα θέματα που αφορούν την Κίνηση.

Διεύθυνση: ΕΚΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ ΝΕΩΝ ΝΕΟΧΩΡΙΟΥ ΝΕΟΧΩΡΙ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ

Το Δ.Σ.

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ
ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Γιά την καλύτερη έξυπνη ρέτηση όλων σας, κάθε Πέμπτη και από τις 5.30 μέχρι 7.30 μ.μ. θα βρίσκεται στο γραφείο του Συλλόγου μας κάποιιο μέλος του.

Το Διοικ. Συμβούλιο

ΕΥΘΥΜΕΣ ΙΣΤΟΡΙΟΥΛΕΣ

ΤΟ ΛΑΧΕΙΟ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ

Ο Γερο - Δήμος ήταν πρόεδρος της Κοινότητας ενός ορεινού χωριού της Ρούμελης κατά τα μέσα του περασμένου αιώνα. Ήταν ο καλύτερος νοικοκύρης του χωριού αλλά εντελώς αγράμματος. Όλοι βέβαια οι κάτοικοι του χωριού ήταν αγράμματοι, εκτός από το Γραμματέα της Κοινότητας, που ήταν απόφοιτος, «μισού Δημοτικού» και έκανε και καθήκοντα «Αναγνώστη» κατά την εποχή εκείνη.

Όταν ο Γερο - Δήμος κατέβηκε μια μέρα στην πρωτεύουσα της επαρχίας «δια υπηρεσιακούς λόγους», αγόρασε, κατόπιν επιμονής κάποιου λαχειοπώλη, ένα λαχείο με τον αριθμό 99.999 (κατά σύμπτωση). Την άλλη Κυριακή κάποιος συγχωριανός του έφερε εφημερίδα που έγραφε τους κερδίζοντες αριθμούς ανάμεσα στους οποίους και ο αριθμός 66.666.

Κατά τύχη ο γραμματέας απουσίαζε εκείνη την ημέρα. Ένας από τους αγράμματους, αλλά πολύ δυνατός στην αριθμητική κάτοικος του χωριού, διάβασε τους αριθμούς που κέρδιζαν στην εφημερίδα, με χαρά είπε, ότι ο αριθμός του λαχείου του Προέδρου, (99.999) που τον είχε διαβάσει ανάποδα, κερδίζει 50.000 δραχ., πολλά λεφτά για την εποχή εκείνη!

Ο Γερο - Δήμος ακράτητος από τη χαρά του, ξεκίνησε με το μουλάρι του, το απόγευμα κι

όλας της Κυριακής, για την πόλη όπου διανυκτέρευσε, πλέοντας σε πελάγη ευτυχίας και το πρωί - πρωί της Δευτέρας πήγε στο πρακτορείο για να εξαργυρώσει το λαχείο, ώστε το μεσημέρι να γυρίσει στο χωριό, όπου, όπως το είχε προγραμματίσει θα γινόταν «τρικούδερτο γλέντι».

Στο πρακτορείο δρέθηκε το λάθος και ο Γερο - Δήμος περιλυτός γύριζε στο χωριό. Ο γραμματέας της Κοινότητας, που στο μεταξύ είχε γυρίσει, μόλις πληροφορήθηκε το ευχάριστο γεγονός πήρε την καμπάνα του χωριού, συγκέντρωσε όλους τους κατοίκους στην άκρη του χωριού «στο κάτω αλώνι» και με τα κλαρίνα ήταν έτοιμοι να υποδεχτούν τον πλούσιο πιά τώρα πρόεδρο και «να το ρίξουν στο γλέντι».

Με την είσοδο του Γερο - Δήμου στο χωριό τα κλαρίνα άρχισαν να παίζουν «το εμβατήριο της υποδοχής» ενώ οι χωριανοί ζητωκραύγαζαν. Συγκινημένος ο κ. Πρόεδρος από τις εκδηλώσεις των κατοίκων, αλλά και πολύ λυπημένος από την ειρωνεία της τύχης, ξεπέζεψε από το μουλάρι του, σήκωσε τα χέρια του και φώναξε δυνατά:

«Σταματήστε ρε παιδιά, θαράτε λυπητερά, μας τουμπάραν το θ».

Δ.Γ.Μ.

Ο ΕΤΗΣΙΟΣ ΧΟΡΟΣ ΜΑΣ

Όπως έχουμε γράψει στο προηγούμενο φύλλο μας, ο χορός μας θα γίνει στις 20 Μαρτίου 1983, στο Κοσμικό κέντρος ο νέος «ΔΙΑΣ».

Παρακαλούμε όλους τους συγχωριανούς μας να δώσουν το έντονο «παρών» τους, γιατί έτσι θα συμβάλουν ουσιαστικά στην οικονομική ενίσχυση του ταμείου μας. Από τη μεριά μας καταβάλλεται κάθε προσπάθεια για μια αξέχαστη βραδιά. Η αποκριάτικη περίοδος άλλωστε προσφέρεται ιδιαίτερα για κάτι τέτοιο. Την πλούσια Ορχήστρα του κέντρου θα πλαισιώσουν για γνήσιο τοπικό δημοτικό τραγούδι οι Σωκράτης Κρομμύδας βιολί, Νίκος Τσιάκας κλαρίνο, Μήτσιος Δεληγιάννης κιθάρα, Βασίλειος Ραβασούλας τραγούδι. Τις σχετικές κάρτες συμμετοχής, που άρχισαν να κυκλοφορούν, μπορείτε να προμηθεύσετε από τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου μας και από το καφέ - ουζερί των αδερφών Μπαλούχα, Βεραντζέρου 23.

Κάθε προσφορά σας για τη λαχειοφόρο της βραδιάς παρακαλούμε να τφάσει σε μας έγκαιρα.

Οι Μποσκλαβίτες

Συνέχεια από σελ. 3

δημα ήτανε το... τριώδιο». Αφέντη μου στην τάβλα σου γιουμάτου καλιακούδια Τα μ'σά κλουσσάν, τα μ'σά γιννάν, τα μ'σά βγαν τα μάτια κι τάλλα τα τρανύτερα σοί χ... τα μουστάκια.

Τη χρονιά εκείνη κάποιος γέρος, γνωστός για την τσιγκουνιά του, μας κέρασε μια πεντάρα. Απορήσαμε όλοι μας.

«Μωρέ θάμαθε ξερ'ς ου γέρος — λέει ένας από μας — πως θα καταργηθούν τα λ'ιφτά, γι' αυτό ρίχκη στα κουβαρναλίκια...».

«Αλήθεια — ρωτάει τότε άλλος — κάτι άκ'σα κ'ι γώ χτες. Τι γέν'ιτι;» Ο πρώτος συνέχισε: «Ιχτές ήρθη ου μπάρμπας μ' απ' του Καρπενήσι κι μας είπι, πως γλήγουρα θα καταργηθούν τα χρήματα κι θ' αγουράζουμι ό,τι θέλουμι τζιάπα...».

Ήτανε πρόσφατη τότε η ρωσική επανάσταση των μπολσεβίκων και τα παράξενα μαντάτα της ισότητας των πάντων έφτασαν ως το χωριό μου «μετά πολλών προσθηκών και βελτιώσεων». Σχαιριάτης ήτανε ο μπάρμπας του συντρόφου μας, που συντηρούσε μια ταβέρνα στο Καρπενήσι. Για να κάνει λιανά την κομμουνιστική θεωρία, όπως έφτασε σ' αυτιά του, για να την καταλάβουν στο χωριό, πήρε εγχώρια παραδείγματα.

«Να θα πάτε στον Ξηροτάγαρο κι θα φουνίζιτι απ' ούλα, ό,τι σας χρειάζιτι, χουρίς να πληρών'ιτι. Δε θα πουνουκιφαλάτι για λ'ιφτά...».

Ο Ξηροτάγαρος ήτανε ο οικονομικός δικτάτορας του χωριού. Το επίκεντρο όλων των απωθημένων καυμών και πόθων — για να θυμηθώ και λίγη ψυχανάλυση — του χωριού. Το μαγαζί του ήτανε γεμάτο απ' όλα τα καλά του Θεού. Μπροστά του περνούσε η παλιά δημοσιά των Αγράφων κι από κει διάβαινε δεκάδα ορεινών χωριών που φώνιζαν λιανικώς και χοντρικώς. Τρόφιμα, αποικιακά, τσίπια, ντρίλια, μάλλινα κλπ. Το χωριό μου ήτανε, δυστυχώς θεόφτωχο κι αγνάντευε από μακριά. Έβλεπες κατάφτωχες γυναικούλες να μπαίνουν μέσα στον

ισόγειο παράδεισο του Ξηροτάγαρου με τη συστολή και τη συντριβή του Τελώνη της ευαγγελικής παραβολής, για να φωνίσουν με μια δεκάρα λίγα ρούπια πανί κι άλλα τόσα ντρίλι για να μπαλώσουν τα ρειπωμένα εσώρουχα κι εξώρουχα, ν' αγοράσουν ένα βελόνι, λίγη κλωστή και δυό τρία ζευγάρια κόπτσες «αιρκές κι θηλικές», ενώ αναστέναζαν κρυφά κι έριχναν αμαρτωλά βλέματα, γεμάτα πικρό παράπονο, προς τα ράφια που «βογγούσαν τα έρμα!» από τα πολύχρωμα και φανταχτερά υφάσματα και τ' άλλα τ' άσωτα καλούδια.

Πόσες φορές δεν μ' έστειλε η σχωρεμένη η μάνα μου και μένα με λίγες δεκάρες στον Ξηροτάγαρο για να της φέρω ωτηνόταταπραματάκια και να πάρω κι εγώ, αν περίσσευε κανένα δίλεπτο, ένα χωνάκι από στράτσο γεμάτο στραγάλια; Ήταν φυσικότατο λοιπόν να πέση σαν βόμπα εκείνα τα Χριστούγεννα στο μικρό χωριό η ανέλπιστη και απίθανη είδηση του μπολσεβικικού θαύματος...

Τέσσερες ώρες νύχτα κτύπησε η καμπάνα της μεγάλης γιορτής. Ξύπνησα από τους πρώτους. Μικρός πήγαινα στο Ιερό κι υπηρετούσα τον παπά. Έδινά το θυμιατό, έπαιρνα τα πρόσφορα και τα «νάματα», έκοβα το αντίδωρο, ετοιμάζα το «ζέον» κλπ.

Ο Παπάς, ο αλησμόνητος Παπαναγιώτης, παρ' όλα τα λιγοστά του γράμματα του δημοτικού σχολείου, ήτανε ένας ευλαβικόπατος Λευίτης αφοσιωμένος με φλογερή πίστη στα ιερατικά του έργα. Λίγο πριν της Δοξολογίας, που θα κτυπούσε η τρίτη καμπάνα, ο ψάλτης άρχισε το δοξαστικό τροπάρι «αργώς και με τα μέλους».

(Στο επόμενο η συνέχεια)

ΣΤΕΙΛΤΕ
ΤΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΣΑΣ
ΣΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ ΣΑΣ
ΣΤΟ ΜΕΓΔΟΒΑ
ΒΟΗΘΗΣΤΕ
ΣΤΗ ΒΕΛΤΙΩΣΗ ΚΑΙ
ΔΙΑΔΟΣΗ ΤΟΥ «Μ»